

ת"פ 54035/05/16 - מדינת ישראל נגד אנטון ז'וקוב, ליאון חיפץ, ולדיסלב אוקס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 54035-05-16 מדינת ישראל נ' ז'וקוב(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. אנטון ז'וקוב (עציר)
2. ליאון חיפץ (עציר)
3. ולדיסלב אוקס (עציר)

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשמים תוקן והנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה עיקריהן:

ולאד יקובוביץ (להלן: "ולאד")- חייל; ניקיטה אסלנוב (להלן: "ניקיטה")- חייל; ש.כ., קטין יליד 0.0.99; ד.ס., קטין יליד 0.0.98 וש.מ., קטין יליד 0.0.98(להלן ביחד: "המתלוננים") הם חברים.

ליאור יצקוביץ (להלן: "ליאור") הוא חברו של ש.כ., t f (להלן: "t") הוא אחיו של ש.כ. ודוד רפאל נידאם (להלן: "דייב") הוא חברו של א.

א.כ., קטין יליד 0.0.99, נהג לבלות עם המתלוננים עד אשר התגלע סכסוך ביניהם ובעקבות עימות בין הצדדים נלקחו אופניו של א.כ. ע"י ד.ס. וש.מ..

א.כ. סיפר על כך לנאשמים 1 ו-2, ובהמשך לכך קשרו הנאשמים 1 ו-2 קשר לסחוט את המתלוננים באיומים ולדרוש מהם כסף בתמורה לאופניים.

במסגרת הקשר האמור, עובר ליום 10.05.16, פנו הנאשמים 1 ו-2 באמצעות הטלפון למתלוננים ודרשו כי כל אחד מהם ישלם להם 1000 ₪, תוך שהם מאיימים עליהם בפגיעה שלא כדין בגופם במידה

ולא ישלמו. עוד במסגרת הקשר, בתחילת חודש מאי או בסמוך לכך, שוחח הנאשם 1 עם ניקיטה ודרש להיפגש עמו תוך שהוא מאיים עליו שכדאי שיפגשו לפני שיחפש אותו ואת חבריו ויפגע בהם. בהמשך לכך, ניקיטה, שחשש כי יפגעו בו, נפגש עם א.כ. ועם הנאשם 1 ומסר לא.כ. 1000 ₪ במזומן, והוא העבירם לנאשם 1.

עוד במסגרת הקשר האמור, בתאריך 08.05.16 סמוך לשעה 20:30, התקשר הנאשם 1 אל ולאד ודרש ממנו לשלם לו 1000 ₪. ולאד השיב לו כי אין בכוונתו לשלם והנאשם 1 איים עליו. בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 23:00, התקשר הנאשם 2 אל ולאד בדרישה שישלם את הכסף ואיים עליו. במקביל, התקשר הנאשם 1 לד.ס. ודרש גם ממנו 1000 ₪.

בתאריך 02.05.16 סמוך לשעה 18:00, התקשר הנאשם 1 לש.מ., הציג עצמו כשותף של א.כ. ודרש כי ייפגש עמו וישלם לו 1000 ₪ עבור האופניים, וכעבור יומיים התקשר אליו שוב ודרש ממנו שישלם, כשהוא פונה אליו בטון מאיים ודורש לדעת את כתובתו. למחרת, שוב התקשר אליו הנאשם 1 בדרישה להיפגש ולקבל את הכסף, וכך גם ביום 08.05.16. ש.מ. ניתק את השיחה, והנאשם 1 שב וניסה להתקשר אליו אך לא נענה. ביום 10.05.16 התקשר הנאשם 2 לש.מ. ואיים עליו, והנאשם 1 שלח לו הודעות בוטות ומאיימות כי יפגע בו ודרש ממנו ומחבריו להיפגש עמו ועם שותפו ולשלם.

בעקבות האיומים הגיע ש.מ. מבוהל לביתו של ש.כ., שם נכחו ד.ס., ליאור, א ודייב ודיווח להם על המתרחש. ש.כ. עמד על כך שאין מקום להיכנע לסחיטה והודיע לנאשם 1 שיגיעו למפגש.

לצורך המפגש, חברו הנאשמים 1 ו-2 יחדיו והזמינו את הנאשם 3. בסמוך לאחר השעה 20:00 הגיעו הנאשמים למקום המפגש, ואליהם התלוו א.כ. ואחר נוסף, כשעימם תיק ובו אלת בייסבול מעץ, אלת ברזל וסכין מטבח ארוכה (להלן: "הסכין"). ולמקום המפגש הגיעו ש.מ., ש.כ., ד.ס., ליאור וא. במפגש, הנאשם 1 שאל את המתלוננים מי מהם הוא ש.מ. שהתחייב לשלם לו וש.מ. השיב שאין לו כסף ואין באפשרותו לשלם. ש.כ. הבהיר לנאשם 1 כי אין בכוונתם לשלם. עקב כך התפתח בין הצדדים עימות מילולי ובעקבותיו פרצה ביניהם תגרה.

במהלך התגרה, שלף הנאשם 1 את הסכין שהיתה בתיק ודקר את א בבטנו בעוצמה, כך שהסכין חדרה לתוך חלל הבטן. א צעק כי נדקר ונמלט לעבר ביתו יחד עם דייב, כשהוא זועק לאביו לעזרה.

אז פנה הנאשם 1 לעבר ד.ס. כשבידו הסכין השלופה וד.ס. ברח בעקבות א.

עוד במהלך התגרה, החלו הנאשם 2 וליאור להתקוטט ונפלו על הקרקע. ליאור הצליח לקום והחל לברוח, אך הנאשם 2 לקח את אלת הבייסבול, רץ לעבר ליאור וחבט בו באמצעות האלה, בעוצמה, בגבו ובראשו, פעם אחר פעם עד שהאלה נשברה. ליאור הפצוע וש.כ. נמלטו גם הם מהמקום.

עוד במהלך התגרה, הנאשם 3 ודייב נאבקו ונפלו. הנאשם 3 לפת את צווארו של דייב, חנק אותו בכח וסירב להרפות. א התחנן בפני הנאשם 3 שירפה מדייב שכן הוא הכחיל ועמד להתעלף, ובסופו של דבר נאשם 3 שחרר את דייב מלפיתתו, והמשיך לחבוט בו באגרופים בפניו.

לאחר המתואר, הנאשמים 1 ו-2 ועמם א.כ. ובן דודו של הנאשם 1, הקיפו את ש.מ. שלא הפסיק לעזוב את המקום ודרשו ממנו להתלוות אליהם במטרה לאלצו למשוך כסף מהכספומט ולשלם להם.

ש.מ. שחשש כי הנאשמים 1 ו-2 יפגעו בו, ניסה למשוך כסף מחשבונו בתחנת דלק סמוכה, ובשני כספומטים נוספים, אך לא הצליח. לאחר שהנאשמים 1 ו-2 נוכחו כי לא עולה בידי ש.מ. למשוך כסף מחשבונו, הם אפשרו לו ללכת לאחר שהתחייב כי ישלם למחרת.

כתוצאה מהדקירות שדקר הנאשם 1 את א, הוא פונה לבית החולים כשהוא סובל מפציעה בבטן אמצעית מצד שמאל, הוא הובהל לחדר ניתוח ובוצעה כריתה של מקטע המעי הדק לאורך 20 ס"מ. לאחר 5 ימי אשפוז, שוחרר לביתו.

כתוצאה מהמכות שהכה הנאשם 2 את ליאור, הוא הגיע לבית החולים לטיפול רפואי כשהוא סובל מחתך בראשו, שנסגר בסיכות.

כתוצאה מהמאבק בין הנאשם 3 לדייב, דייב נחבל בידו ונגרמה לו שריטה עמוקה.

2. הנאשם 2 ביקש לצרף את תיק פלילי 51540-12-14 התלוי ועומד נגדו ולהודות בעובדותיו, והדבר ניתן לו.

3. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא וסיפא לחוק העונשין; וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(1)+(2) לחוק העונשין, והנאשם 3 הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) לחוק העונשין.

על יסוד הודאת הנאשם 2 בעובדות כתב האישום בתיק פלילי 51540-12-14 הוא הורשע גם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

4. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

5. על רקע גיל הנאשמים בעת ביצוע העבירות - פחות מ- 21 - שירות המבחן התבקש להכין עליהם תסקירים.

6. תסקירי שירות המבחן על הנאשמים

הנאשם 1

בתסקירי שירות המבחן על הנאשם 1 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 21, רווק, טרם מעצרו התגורר באשקלון ועבד מספר חודשים כעובד קבלן בעבודות חשמל באינטל. הוא הבן הבכור במשפחתו, ובהיותו בן שנתיים עלה עם משפחתו מרוסיה. הנאשם תיאר מצבים בהם אביו נהג כלפיו באלימות. הנאשם סיים 10 שנות לימוד. עזב את המסגרת לאחר שנעצר בגין עבירות סמים. תיאר כי במהלך שנותיו בבית הספר חווה קשיים רבים ונעדר רבות. לא גויס לצה"ל בשל עברו הפלילי.

במסגרת קשר עם שירות המבחן לנוער, הופנה בעבר להליך גמילה בקהילה הטיפולית "מלכישוע" וסיים בהצלחה, לאחר 20 חודשים, אך לאחר זמן קצר חזר להשתמש בסמים. הביע רצון להשתלב בטיפול בכלא.

אשר לעבירה נשוא תיק זה, הוא הודה בביצועה. סיפר כי באותה תקופה חזר לנהל אורח חיים שולי ולהשתמש בסמים. שיתף כי התנהלותו באירוע העבירה גרמה לו לחוש כוח ועליונות, וחש סיפוק מכך ותחושת שייכות ומשמעות. מסר כי לא התכוון לפצוע את המתלונן אלא להפגין כוח והוא חש צער על הפגיעה בו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר באחריות למעשיו ולמניעים שהובילו אותו לביצועם.

שירות המבחן שקל את גילו של הנאשם, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי, דפוסי חשיבתו וחומרת העבירות, והתרשם כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. לאור האמור, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית משמעותית, של מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ולשלבו בטיפול במסגרת המאסר.

הנאשם 2

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 2 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 19, רווק. טרם מעצרו התגורר בבית אביו ועבד, תקופה קצרה, כמתקין מצלמות. בתחום הלימודי, בהיותו בתיכון החסיר ימי לימודים רבים ולבסוף נשר מלימודיו. לדבריו, רצה לסייע בפרנסת אמו אצלה התגורר

באותה תקופה. הנאשם גויס לצבא ומיד נכלא בגין השתמטות מהשירות. לאחר תקופה, שוחרר מהכלא וברח באמצע הליך החיול. לאחר מכן נכלא שוב בכלא צבאי ובהמשך קיבל פטור משירות. מאז, עבד בעבודות מזדמנות וניהל אורח חיים לא יציב. מסר כי התנסה בסמים בגיל 14, ובהיותו בן 15 החל לצרוך קנביס במהלך מפגשים חברתיים, ובהמשך גם לבדו. לדבריו לא עשה שימוש בסמים תקופה משמעותית טרם מעצרו. שלל נזקקות טיפולית.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. נמסר כי זומן לשירות המבחן בגין מעורבות בעבירת סמים, אך הוא התקשה לשתף פעולה. התיק נסגר. בהמשך, בחודש ינואר 2016 זומן שוב לשירות המבחן בגין מעורבות עבירות סמים, אך לא שיתף פעולה.

בהתייחסותו לעבירה נשוא תיק זה, הנאשם צמצם את מעורבותו בה, את קשריו עם הנאשמים האחרים ואת הדינמיקה שקדמה לאירוע. ביחס לתיק פלילי 51540-12-14 הודה בהחזקת הסם ומסר כי החזיק בו לצריכה עצמית.

שירות המבחן שקל את כלל הסיכויים והסיכונים והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה ופורצת חוק, והמליץ להטיל על הנאשם עונש מרתיע.

הנאשם 3

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 3 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 20, רווק, יליד הארץ. טרם מעצרו שירת בצה"ל והתגורר בבית אמו. נעדר עבר פלילי. סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי. לאחרונה הצבא פטר אותו מהמשך שירות. אביו נפטר לפני 12 שנה ממחלה קשה.

שיתף כי החל לצרוך סמי רחוב בגיל 15. שלל התנהגות תוקפנית או אבדן שליטה.

בהתייחסותו לעבירות מסר, כי הנאשם 1 ביקש ממנו לבוא אתו למפגש. לדבריו התלווה אליו על מנת לשוחח עם הצד השני. מסר כי לא היתה לו היכרות מוקדמת עם המתלוננים למעט מפגשים ארעיים עם חלקם. סיפר כי באירוע ניסה לשוחח עם האחרים עד שהותקף, ואז הגיב במהלומות כפי שתואר בכתב האישום המתוקן. ביטא צער על המחירים שמשלם בעקבות מעשיו. שיתף בכוונותיו לתפקד באופן יציב.

שירות המבחן שקל את כלל הסיכויים והסיכונים והתרשם כי קיים סיכון לחזרה על מעשים דומים בעתיד, והמליץ להטיל על הנאשם עונש מרתיע.

5. לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, הגיעו הצדדים להסכמה בגדרה המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:-

- הנאשם 1- 40 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי.
- הנאשם 2- 34 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי.
- הנאשם 3- 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי.

6. ב"כ המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאשמים 1 ו- 3, טענה כי העונש המוצע בהסדר מתאים לנסיבות וביקשה לאמצו.

7. ב"כ הנאשם 1 טען, כי הנאשם בחור צעיר ולחובתו רישום פלילי אחד ללא הרשעה מבית משפט לנוער בעבירות שאינן אלימות. טען, כי אמנם המעשה שעשה הנאשם חמור, אך בהתחשב בגילו, בעובדה כי זהו מאסרו הראשון, ובנסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן, העונש המוצע ראוי ויש לאמצו. אשר למרכיב העונשי הכספי, ביקש להתחשב בנסיבות הנאשם.

הנאשם 1 סיפר כי הוא שוהה במעצר כבר 8 חודשים ושיתף כי מדובר בחוויה שאינה נעימה וכי בכוונתו לטפל בעצמו במהלך המאסר. וביקש סליחה מהנפגעים.

8. ב"כ הנאשם 2 הצטרפה לביקשה לכבד את הסדר הטיעון. טענה כי העונש המוצע מידתי וסביר. המאסר המוצע ממשי. הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון.

הנאשם 2 הביע צער על מעשיו.

9. ב"כ הנאשם 3 ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. ציינה כי הנאשם צעיר, לחובתו רישום פלילי ללא הרשעה מבית משפט לנוער. הוסיפה, כי חלקו קטן משמעותית מחלקם של הנאשמים 1 ו- 2. הוא סיים 12 שנות לימוד והתגייס לצה"ל. ושירות המבחן התרשם שהוא מבטא רצון לייצב את חייו ולחזור למוטב.

אשר לפיצוי, הפנתה לתסקיר שירות המבחן המתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם.

הנאשם 3 הביע צער וחרטה.

10. מעשי אלימות בכלל, ראויים לכל גינוי. חומרת מעשה הנאשם 1, ברורה מאליה. נעיצת סכין בגופו של אדם, מסכנת חיים, פשוטו כמשמעו. והתקיפה שתקפו הנאשמים את המתלוננים היתה ברוטאלית, מסוכנת וחמורה. העובדה כי לתקיפת המתלוננים קדמו ניסיונות סחיטה באיומים שהפעילו עליהם

הנאשמים, מוסיפה נופך של חומרה, ומלמדת על התנהלותם העבריינית של הנאשמים, ועל הסכנה הנשקפת מהם לציבור. מעשיהם מעוררים שאט נפש קשה ומחייבים ענישה משמעותית.

11. לצד נתוני החומרא, יש לקחת בחשבון את נסיבותיהם של הנאשמים, את התייחסותם לעבירה שביצעו ואת עמדות הצדדים.

12. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון. הנאשמים הודו במיוחס להם בשלב מוקדם של המשפט ובכך חסכו את זמנם של המעורבים בניהול המשפט, ואת המשאבים הכרוכים בכך; הרקע להסדר הטיעון ענייני; העונש המוצע בהסדר הטיעון כולל מאסר לתקופה משמעותית והוא סביר; הנאשם 2 נעדר עבר פלילי ולנאשמים 1 ו-3 רישום יחיד ללא הרשעה, מבית משפט לנוער; הנאשמים צעירים וזהו מאסרם הראשון.

13. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

- א. 40 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לניקיטה פיצוי בסך 1,000 ₪ ולשלם לא פיצוי בסך 10,000 ₪.

הנאשם 2

- א. 34 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לליאור פיצוי בסך 5,000 ₪.

הנאשם 3

- א. 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג

פשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לדייב פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכותערעורתוך 45 יוםמהיום .

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.